

Dosarul nr. 3ra-512/19

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ciadîr-Lunga – A. Peni
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat – L. Caraianu, Ș. Starciuc, G. Colev

DECIZIE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Instituția Publică Oficiul Național al Viei și Vinului,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт ” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderea cu Capital Străin Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Instituției Publice Oficiul Național al Viei și Vinului cu privire la anularea actului administrativ și înlăturarea încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a admis apelul declarat de către Instituția Publică Oficiul Național al Viei și Vinului, s-a casat în parte hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga și în această parte s-a emis o nouă hotărâre,

constată :

La 07 decembrie 2017 ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт ” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL au depus cerere de chemare în judecată împotriva IP Oficiul Național al Viei și Vinului, prin care au solicitat anularea răspunsului nr. 374/03 din 22 noiembrie 2017 și înlăturarea încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023.

În motivarea cererii reclamanții au invocat că din anul 2005 sunt rezidenți ai Zonei Antreprenoriatului Liber „Tvardița”, în baza Legii nr. 626-XIII din

03.11.1995 privind Zona Antreprenoriatului Liber „Tvardița” și a certificatelor corespunzătoare, până în anul 2025 inclusiv.

Au menționat că activitatea principală a fabricilor este producerea, păstrarea și realizarea angro a producției alcoolice.

Articolul 5 din Legea nr. 626-XIII din 03.11.1995 privind Zona Antreprenoriatului Liber „Tvardița” indică că în cazul în care sunt adoptate noi acte legislative care înrăutățesc condițiile de activitate a rezidenților zonei libere, în ce privește regimul vamal și cel fiscal prevăzute de prezenta lege, rezidenții sunt în drept să se conducă, în decurs de 10 ani de la data intrării în vigoare a acestor acte legislative, de legislația Republicii Moldova în vigoare la data intrării lor în zona liberă.

Reclamanții au menționat că prin Legea nr. 262 din 16.11.2012 privind modificarea și completarea unor acte legislative s-a modificat și s-a completat Legea viei și vinului nr. 57-XVI din 10.03.2006, a fost creat Fondul Viei și Vinului și stabilite contribuții obligatorii ale producătorilor de produse vitivinicole.

La data de 02 noiembrie 2017 s-au adresat cu o scrisoare IP Oficiul Național al Viei și Vinului, care este gestionarul Fondului, prin care au solicitat să li se explice, dacă sunt obligați să achite contribuții în Fondul creat în termen de 10 ani după intrarea în vigoare a prezentei legi, și anume, în perioada 11.02.2013-11.02.2023.

IP Oficiul Național al Viei și Vinului, prin răspunsul nr. 374/03 din 22.11.2017 le-a comunicat că ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL, fiind producători de produse vitivinicole, urmează să achite contribuțiile obligatorii în Fond în condițiile Legii viei și vinului nr. 57-XVI din 01.03.2006 și Regulamentului Fondului Viei și Vinului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 726 din 16.09.2013.

Cu răspunsul primit nu au fost de acord, considerând că prin Legea nr. 262 din 16.11.2012 privind modificarea și completarea unor acte legislative li s-a înrăutățit condițiile de activitate, fiind rezidenți ai zonei libere.

Prin hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL. S-a declarat nul actul administrativ nr. 374/03 din 22 noiembrie 2017. S-a înlăturat încălcările comise de către IP Oficiul Național al Viei și Vinului, prin eliberarea ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL de achitarea contribuțiilor obligatorii ale producătorilor de produse vitivinicole în Fondul Viei și Vinului în perioada 11 februarie 2013-11 februarie 2023. (f.d. 118, 126-132, vol. I)

La 25 iunie 2018 IP Oficiul Național al Viei și Vinului a declarat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respinge integral cerințele indicate în acțiune. (f.d. 124, 145-152, vol. I)

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat s-a admis apelul declarat de către IP Oficiul Național al Viei și Vinului, s-a casat hotărârea din 15

iunie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga emisă în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL împotriva IP Oficiul Național al Viei și Vinului cu privire la anularea actului administrativ și înlăturarea încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023, în partea înlăturării încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023 și în această parte a emis o nouă hotărâre, sub formă de decizie. S-a înlăturat încălcările admise, prin constatarea că ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL nu sunt obligate să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului, gestionat de către IP Oficiul Național al Viei și Vinului, în perioada 11.02.2013-11.02.2023. În rest hotărârea s-a menținut. (f.d. 164, 165-174, vol. I)

La 25 ianuarie 2019 IP Oficiul Național al Viei și Vinului a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat în partea menținerii hotărârii din 15 iunie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga, precum și hotărârii din 15 iunie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga în partea menținută de către instanța de apel, cu dispunerea scoaterii de pe rol a acțiunii în contencios administrativ, în temeiul art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă, sau pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a respinge integral acțiunea înaintată de către ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL ca fiind nefondată. (f.d. 2-11, vol. II)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că hotărârile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate și ilegale.

Consideră că instanța de apel eronat a respins argumentele apelantei cu privire la încălcarea drepturilor fundamentale ale apelantei, principiul egalității, precum și drepturile procedurale ale apelantei, prezentarea actelor procedurale și a actelor judecătorești în limba de stat.

A menționat că instanțele inferioare au concluzionat eronat faptul respectării procedurii prealabile, în contradicție cu circumstanțele cauzei, acțiunea urmând a fi scoasă de pe rol în temeiul art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă, or, scrisoarea din 22 noiembrie 2017 cu nr. 374/03 nu reprezintă un act administrativ și nu poate fi obiect al unui litigiu în procedura de contencios administrativ.

De asemenea, consideră că instanțele au interpretat eronat normele Legii viei și vinului nr. 57-XVI din 10 martie 2006 în coraborare cu Legea nr. 626-XIII din 03.11.1995 privind Zona Antreprenoriatului Liber „Tvardița”, Legea cu privire la zonele economice libere nr. 440-XV din 27.07.2001, Codul vamal și Codul fiscal.

Totodată, a menționat că instanțele și-au depășit împuternicirile atribuite instanței de contencios administrativ, stabilite de art. 25 alin. (1) lit. b) și alin. (3) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, prin decizia de a elibera intimații de la plata contribuțiilor obligatorii în Fondul viei și vinului pentru perioada 11.02.2013-11.02.2023, uzurpând puterea legislativă și eliberându-i de la o obligație stabilită prin lege.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va judeca recursul în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 20 noiembrie 2018 (f.d. 175, vol. I), recepționată la data de 26 noiembrie 2018, recursul a fost depus la 25 ianuarie 2019, în termen.

Articolul 194 alin. (2) Cod administrativ indică că în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând recursul declarat de către IP Oficiul Național al Viei și Vinului a considerat că este admisibil.

Verificând cele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează să fie admis, cu casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii instanței de fond și emiterii unei noi decizii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor

participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1-3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că la data de 02 noiembrie 2017 ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL s-au adresat cu o scrisoare IP Oficiul Național al Viei și Vinului, care este gestionatul Fondului Viei și Vinului, prin care au solicitat să li se explice, dacă sunt obligați să achite contribuții în Fondul creat în termen de 10 ani după intrarea în vigoare a Legii nr. 262 din 16.11.2012 privind modificarea și completarea unor acte legislative, și anume, în perioada 11.02.2013-11.02.2023.

IP Oficiul Național al Viei și Vinului, prin răspunsul nr. 374/03 din 22.11.2017 le-a comunicat că ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL, fiind producători de produse vitivinicole urmează să achite contribuțiile obligatorii în Fondul Viei și Vinului în condițiile Legii viei și vinului nr. 57-XVI din 01.03.2006 și Regulamentului Fondului Viei și Vinului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 726 din 16.09.2013.

ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL, nefiind de acord cu răspunsul primit, au depus cerere în contencios administrativ, prin care au solicitat anularea răspunsului nr. 374/03 din 22 noiembrie 2017 și înlăturarea încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023.

Instanța de fond, fiind investită cu judecarea cauzei, a admis pretențiile înaintate de către ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL și a declarat nul răspunsul nr. 374/03 din 22 noiembrie 2017, a înlăturat încălcările comise de către IP Oficiul Național al Viei și Vinului, prin eliberarea ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL de achitarea contribuțiilor obligatorii ale producătorilor de produse vitivinicole în Fondul Viei și Vinului în perioada 11 februarie 2013-11 februarie 2023.

Soluția instanței de fond a fost casată de către instanța de apel în partea înlăturării încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023 și în această parte a emis o nouă hotărâre, sub formă de decizie, prin care a dispus de înlăturat încălcărilor admise, prin constatarea că ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой

„Аист” SRL nu sunt obligate să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului, care este gestionat de către IP Oficiul Național al Viei și Vinului, în perioada 11.02.2013-11.02.2023.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor inferioare, în raport cu criticile formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluziile instanțelor judecătorești sunt greșite, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că IP Oficiul Național al Viei și Vinului examinând scrisoarea ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL nr. 199, nr. 273 din 02.11.2017 cu privire la stabilirea circumstanțelor de drept care condiționează obligativitatea achitării contribuțiilor obligatorii în Fondul Viei și Vinului de către producătorii de produse vitivinicole rezidenți ai zonelor economice libere, a comunicat că contribuțiile obligatorii care urmează a fi achitate în Fondul Viei și Vinului nu sunt părți componente al regimului vamal (nu cad sub incidența regimurilor vamale), fiscale (nu au statut de taxe sau impozite în sensul art. 6 din Codul Fiscal, respectiv nu țin de sistemul de impunere fiscală și nu sunt vărsate în bugetul public național) și cele ce vizează exclusiv activitatea zonelor economice libere. Prin urmare, prevederile art. 5 al Legii nr. 626-XIII din 03.11.1995 privind Zona Antreprenoriatului Liber „Tvardița” și art. 13 alin. (2) al Legii cu privire la zonele economice libere nr. 440-XV din 27.07.2001 nu sunt aplicabile contribuțiilor obligatorii în Fond.

Astfel, ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL, în calitate de producători de produse vitivinicole urmează să achite contribuțiile obligatorii în Fondul Viei și Vinului în condițiile Legii viei și vinului nr. 57-XVI din 10.03.2006 și Regulamentului Fondului Viei și Vinului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 726 din 16.09.2013.

Colegiul lărgit reține că scrisoare nr. 374/03 din 22 noiembrie 2017 a IP Oficiul Național al Viei și Vinului nu constituie act administrativ, deoarece nu afectează în mod direct drepturile, libertățile și interesele ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL.

Conform art. 32³ alin. (6) din Legea viei și vinului nr. 57-XVI din 10.03.2006 obligativitatea plății contribuțiilor intervine din data de eliberare a facturii fiscale. Plata contribuției prevăzute la alin. (5) lit. b) se efectuează de unitatea vinicolă care a achiziționat strugurii destinați vinificării.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

În speță prezintă relevanță și dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, în vigoare la data emiterii răspunsului IP Oficiul Național al Viei și Vinului nr. 374/03 din 22

noiembrie 2017, care indică că orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii nominalizate supra stipulează că obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

Art. 5 lit. a) al aceleiași Legi stipulează că subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sunt persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri în condițiile art. 14 al prezentei legi.

Conform art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

În consecință, Colegiul lărgit constată că răspunsul unei autorități publice care cuprinde punctul de vedere cu privire la interpretarea unei legi sau a unui act administrativ normativ nu poate fi considerat drept un act administrativ, deoarece răspunsul în cauză nu produce nici un efect juridic față de persoana care l-a solicitat.

Răspunsul autorității publice care atestă date evidente în existența unei autorități publice, de asemenea, nu constituie un act administrativ producător de efecte juridice.

Totodată, în temeiul Legii, instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Cele relatate în ansamblu atestă temeinicia recursului declarat de către IP Oficiul Național al Viei și Vinului și impune casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și respingerea cererii depuse de către ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL ca fiind neîntemeiată.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că circumstanțele cauzei au fost stabilite de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, însă normele de drept material au fost interpretate eronat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond și de a emite o nouă decizie, prin care cererea

de chemare în judecată depusă de către ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL împotriva IP Oficiul Național al Viei și Vinului cu privire la anularea actului administrativ și înlăturarea încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023 de respins ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224, alin. (1) lit. f), art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se casează decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL împotriva Instituției Publice Oficiul Național al Viei și Vinului cu privire la anularea actului administrativ și înlăturarea încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023 și se emite o nouă decizie, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de către ÎCS Fabrica de vinuri și divinuri „Молдавский стандарт” SRL și ÎCS Fabrica de vinuri și coniacuri „Золотой Аист” SRL împotriva Instituției Publice Oficiul Național al Viei și Vinului cu privire la anularea actului administrativ și înlăturarea încălcărilor admise, prin constatarea faptului că nu urmează să achite contribuțiile în Fondul Viei și Vinului în perioada 11.02.2013-11.02.2023.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Maria Ghervas